

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č.°20/22
v Luxemburgu 2. februára 2022

Rozsudok vo veci T-799/17
Scania a i./Komisia

Všeobecný súd zamietol žalobu spoločnosti Scania a potvrdil pokutu vo výške 880,52 milióna eur uloženú zo strany Komisie za jej účasť na karteli medzi výrobcami nákladných vozidiel

Všeobecný súd uvádza spresnenia, ktoré sa týkajú jednak zákonnosti „hybridného“ konania spojeného s konaním o urovnaní a riadnym správnym konaním vo veci kartelov a jednak pojmu „jediné a pokračujúce porušenie“

Rozhodnutím z 27. septembra 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“)¹ Európska komisia konštatovala, že spoločnosti Scania AB, Scania CV AB a Scania Deutschland GmbH, tri subjekty skupiny Scania, pôsobiace vo výrobe a predaji ťažkých nákladných vozidiel určených na diaľkovú dopravu (ďalej spoločne „Scania“), porušili pravidlá Únie zakazujúce kartely² tým, že od januára 1997 do januára 2011 uzavreli so svojimi konkurentmi utajené dohody na obmedzenie hospodárskej súťaže na trhu stredných a ťažkých nákladných vozidiel v Európskom hospodárskom priestore (EHP). Komisia uložila spoločnosti Scania pokutu vo výške 880 523 000 eur.

Napadnuté rozhodnutie bolo prijaté v nadväznosti na konanie nazývané „hybridné“, ktoré spája konanie o urovnaní³ s riadnym správnym konaním v oblasti kartelov.

V prejednávanej veci každý podnik, ktorý bol adresátom oznámenia o výhradách, vrátane spoločnosti Scania, potvrdil Komisii svoju ochotu zúčastniť sa rozhovorov s cieľom urovnania. V nadväznosti na rozhovory s Komisiou sa však Scania rozhodla ďalej nezúčastňovať na tomto konaní. Komisia tak prijala rozhodnutie o urovnaní vo vzťahu k podnikom, ktoré podali formálnu žiadosť v tomto zmysle,⁴ a pokračovala vo vyšetrovaní týkajúcom sa spoločnosti Scania.

Svojím rozsudkom z 2. februára 2022 **Všeobecný súd zamietol žalobu podanú spoločnosťou Scania**, ktorou žiadala o zrušenie napadnutého rozhodnutia, pričom uvádza vysvetlenia týkajúce sa zákonnosti „hybridného“ konania v oblasti kartelov a pojmu „jediné a pokračujúce porušenie“.

Posúdenie Všeobecným súdom

Pokiaľ ide o zákonnosť „hybridného“ konania, akým postupovala Komisia, Všeobecný súd začal poznámkou, že v rozpore s tým, čo uvádzala Scania, rozhodnutie Komisie o takomto postupe so sebou neprináša porušenie zásady prezumpcie nevinoty, práva na obhajobu alebo povinnosti neustrannosti. Ustanovenia upravujúce konanie o urovnaní totiž nebránia možnosti Komisie postupovať takýmto spôsobom v rámci uplatnenia článku 101 ZFEÚ. Navyše v zmysle judikatúry v rámci takýchto konaní **Komisia má právo prijať najskôr rozhodnutie o urovnaní a neskôr**

¹ Rozhodnutie Komisie C(2017) 6467 final z 27. septembra 2017 týkajúce sa konania podľa článku 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 53 Dohody o EHP (Vec AT.39824 – Nákladné vozidlá).

² Článok 101 ZFEÚ a článok 53 Dohody o EHP.

³ Toto konanie upravuje článok 10a nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81). Účastníkom konaní vo veciach kartelov umožňuje uznať ich zodpovednosť a výmenou získať zníženie sumy uloženej pokuty.

⁴ Rozhodnutie Komisie C(2016) 4673 final, týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (Vec AT.39824 – Nákladné vozidlá). Toto rozhodnutie bolo prijaté na základe článku 7 a článku 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

rozhodnutie po ukončení riadneho konania s podmienkou že bude dbať na dodržiavanie vyššie uvedených zásad a práv.

Po tomto spresnení Všeobecný súd skúmal, či za takých okolností, aké sú v prejednávanej veci, Komisia dodržala uvedené zásady.

Pokiaľ ide o výhradu založenú na porušení zásady prezumpcie nevinny, Scania tvrdila, že rozhodnutie o urovnaní definovalo konečné stanovisko Komisie, pokiaľ ide o rovnaké skutočnosti, ako sú skutočnosti uvedené v oznámení o výhradách, a na základe rovnakých dôkazov použitých v napadnutom rozhodnutí prijala záver, že tieto skutočnosti, na ktorých sa zúčastňovala aj Scania, predstavovali porušenie.

V tejto súvislosti Všeobecný súd poznamenáva po prvé, že žiadna časť odôvodnenia rozhodnutia o urovnaní posudzovaná v jeho súhrne z hľadiska osobitných okolností, za akých bolo prijaté, sa nemohla chápať ako predčasné vyjadrenie zodpovednosti spoločnosti Scania.

Po druhé Všeobecný súd objasňuje, že uznanie svojej zodpovednosti zo strany adresátov rozhodnutia o urovnaní nemôže viesť k implicitnému uznaniu zodpovednosti podniku, ktorý sa rozhodol ďalej nezúčastňovať na uvedenom konaní z dôvodu jeho prípadnej účasti na rovnakých skutočnostiach, ktoré sa v rozhodnutí o urovnaní považovali za porušujúce. V rámci riadneho správneho konania, ktoré nasleduje po prijatí takého rozhodnutia, sa dotknutý podnik a Komisia nachádzajú v súvislosti s konaním o urovnaní v situácii nazývanej „tabula rasa“, kde sa zodpovednosť musí ešte preukázať.

Komisia je tak viazaná na jednej strane výlučne oznámením o výhradách a na druhej strane je povinná opätovne preskúmať spis vzhľadom na všetky relevantné okolnosti, vrátane všetkých informácií a všetkých argumentov, ktoré sú predložené dotknutým podnikom pri príležitosti uplatnenia svojho práva byť vypočutý. V dôsledku toho právna kvalifikácia skutočností uvedených Komisiou vo vzťahu k účastníkom urovnania sama osebe nepredpokladá, že rovnaká právna kvalifikácia skutočností bude nevyhnutne Komisiou prijatá vo vzťahu k podniku, ktorý sa ďalej nezúčastňoval takého konania. V tomto rámci nič nebráni Komisii, aby sa opierala o dôkazy, ktoré sú spoločné obojstranným rozhodnutiam hybridného konania.

Vzhľadom na tieto úvahy a s prihliadnutím na skutočnosť, že Scania nespochybňovala, že mala možnosť predložiť všetky dôkazy na spochybnenie skutočností a dôkazov, z ktorých Komisia vychádzala v rámci riadneho správneho konania, vrátane dôkazov doložených do spisu po oznámení o výhradách, **Všeobecný súd vylúčil existenciu porušenia zásady prezumpcie nevinny** v prejednávanej veci.

Pokiaľ ide o výhradu založenú na porušení práva na obhajobu, Všeobecný súd poznamenal, že v rozhodnutí o urovnaní Komisia nijako neprejudikovala zodpovednosť spoločnosti Scania za porušenie. V dôsledku toho **žiadne porušenie jej práva na obhajobu nemohlo vyplývať zo skutočností, že v rámci tohto konania nebola vypočutá**.

Pokiaľ ide o výhradu založenú na porušení zásady nestrannosti, Všeobecný súd konštatoval, že Scania nepreukázala, že Komisia jej počas postupu vyšetrovania neposkytla všetky záruky na vylúčenie akejkoľvek legitímnej pochybnosti týkajúcej sa jej nestrannosti pri preskúmaní veci. Keď totiž Komisia skúma v rámci riadneho konania dôkazy predložené účastníkmi konania, ktorí sa rozhodli neuzavrieť urovanie, nie je nijako viazaná skutkovými konštatovaniami a právnymi kvalifikáciami, ktoré uviedla v rozhodnutí o urovnaní. Okrem toho, keďže sa domnieval, že zásadou, ktorá prevažuje v práve Únie, je zásada slobodného predkladania dôkazov, a že Komisia disponuje voľnou úvahou, pokiaľ ide o vhodnosť prijatia opatrení na vyšetrovanie, **jej odmietnutie prijať nové opatrenia na vyšetrovanie sa nezdá v rozpore so zásadou nestrannosti, pokiaľ sa nepreukáže, že absencia takých opatrení je spôsobená zaujatosťou Komisie**.

Pokiaľ ide o pojem „**jediné a pokračujúce porušenie**“, Všeobecný súd skúmal podmienky týkajúce sa existencie takého porušenia v danom prípade a jeho pripísateľnosti spoločnosti Scania.

Pokiaľ ide o konštatovanie existencie jediného a pokračujúceho porušenia, Všeobecný súd pripomína, že na rozdiel od toho, čo uplatňovala Scania, takéto konštatovanie nevyhnutne nepredpokladá preukázanie viacerých porušení, ktoré by všetky patrili pod článok 101 ZFEÚ, ale preukázanie, že rôzne identifikované konania zapadajú do spoločného plánu smerujúceho k dosiahnutiu jediného protisúťažného cieľa.

V prejednávanej veci Všeobecný súd konštatuje, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že utajené kontakty, ku ktorým došlo v čase na rôznych úrovniach, najmä na úrovni riadiacich inšancií, medzi rokmi 1997 a 2004, na nižšej úrovni sídla medzi rokmi 2000 a 2008, a na nemeckej úrovni medzi rokmi 2004 a 2011, sú v súhrne súčasťou spoločného plánu na dosiahnutie jediného protisúťažného cieľa, ktorým je obmedziť hospodársku súťaž na trhu stredných a ťažkých nákladných vozidiel v EHP.

Konkrétnejšie existencia spojení medzi tromi úrovňami utajených kontaktov vyplýva zo skutočnosti, že účastníkmi týchto stretnutí boli vždy zamestnanci tých istých podnikov, že existovalo časové prekryvanie sa medzi stretnutiami, ktoré sa konali na rôznych úrovniach, a že existovali kontakty medzi zamestnancami na nižšej úrovni príslušných sídel účastníkov kartelu a zamestnancami na nemeckej úrovni. Okrem toho povaha zdieľaných informácií, zúčastnené podniky, ciele a dotknuté výrobky zostali rovnaké počas celého obdobia porušovania. Teda aj keď utajené kontakty na úrovni riadiacich inšancií boli v septembri 2004 prerušené, rovnaký kartel s rovnakým obsahom a rovnakým rozsahom pokračoval po tomto dátume, s jediným rozdielom, že zapojení zamestnanci patrili v zapojených podnikoch do organizačne odlišných úrovní a nie do úrovne riadiacich inšancií.

V tomto kontexte údajná skutočnosť, že zamestnanci spoločnosti Scania na nemeckej úrovni nevedeli, že boli zapojení do pokračovania v praktikách, ku ktorým dochádzalo na dvoch ďalších úrovniach, alebo že zamestnanci spoločnosti Scania, ktorí sa zúčastňovali stretnutí na nižšej úrovni sídla, nemali vedomosť o stretnutiach na úrovni riadiacich inšancií, nemala vplyv na konštatovanie existencie spoločného plánu. Získanie vedomosti o existencii takého plánu sa totiž musí posudzovať na úrovni zúčastnených podnikov a nie na úrovni ich zamestnancov.

Pokiaľ ide o pripísateľnosť porušenia, Všeobecný súd poznamenal, že analogicky sa faktory určujúce pripísateľnosť jediného a pokračujúceho porušenia tiež musia posudzovať na úrovni podniku. V prejednávanej veci, keďže podnik Scania sa priamo zúčastňoval na všetkých relevantných aspektoch kartelu, Komisia bola oprávnená pripísať mu porušenie v celom jeho rozsahu bez toho, aby bola povinná preukázať splnenie kritérií záujmu, vedomosti a akceptovania rizika.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor v lehote dvoch mesiacov a desiatich dní od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499